

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

ในพระปรมາภิริยพระมหากษัตริย์

ที่ ๓๓๖๖/๒๕๖๑

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๗ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

ความอาญา

ระหว่าง { พนักงานอัยการจังหวัดนครศรีธรรมราช โจทก์
 กองทุนเพื่อการอนามัยและสุขาภิบาล จำเลย

เรื่อง ลักษณะทรัพย์

โจทก์	ฎีกานัดค้าน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ลงวันที่ ๙ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐		
ศาลฎีกา	รับวันที่ ๑๗ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐	

- ๒ -

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลากลางวัน จำเลย

ลักย่างรถยนต์ ๔ เส้น ราคาเส้นละ ๒,๐๐๐ บาท ของนางสาวสาลินี บุญเมือง

ผู้เสียหายไปโดยทุจริต โดยใช้รถระบะ ๑ คัน เป็นyanพาหนะ เพื่อความสะดวก

แก่การกระทำผิด หรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พั้นการจับกุม เหตุเกิดที่ตำบล

ท้ายสำเภา อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เจ้าพนักงานยึดย่างรถยนต์

ที่จำเลยลักและรถระบะ ๑ คัน เป็นของกลาง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๕, ๓๓๖ ทวิ จำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ยกคำขออื่น

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

โจทก์ฎีกา

ศาลมีการตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังเป็นยุติ

โดยคู่ความมีได้เด้งในชั้นนี้ว่า ในวันและเวลาที่เกิดเหตุตามพ้อง จำเลยขับรถระบะไปเปลี่ยนยางรถที่ร้านบุญเมืองการยางของนางสาวสาลินี บุญเมือง ผู้เสียหาย ซึ่งตั้งอยู่ที่ ๑๖๖/๓ หมู่ที่ ๓ ตำบลท้ายสำเภา อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยนายบุญมา บุญขา ญาติจำเลยไปด้วย ผู้เสียหายคิดราคายัง ๔ เส้น เป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท จำเลยตกลงเปลี่ยนยางทั้งสี่เส้น นายวัชระ พวงทอง ลูกจ้างประจำร้านเป็นผู้เปลี่ยนให้โดยใส่ยางรถชุดเก่าไว้ในกระบวนการ เมื่อเปลี่ยนยางรถเสร็จทั้งสี่เส้นแล้ว นายวัชระถอยรถระบะไปจอดที่บริเวณหน้าร้านโดยติดเครื่องยนต์ไว้ จากนั้นประมาณ ๓ นาที จำเลยขับรถระบะดังกล่าวออกจากร้านไป วันเดียวกันผู้เสียหายไปแจ้งพันตำรวจตรี ปานอ่อน พนักงานสอบสวนว่า จำเลยนำรถระบะไปเปลี่ยนยางรถ ๔ เส้น ราคา ๘,๐๐๐ บาท แล้วขับหลบหนีไปโดยไม่ชำระราคา ต่อมาวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำเลยเข้ามอบทัวต่อพนักงานสอบสวน มีปัญหาในจังหวัดภูเก็ต กองตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ตจึงดำเนินการจับกุมตัวมาสอบสวน สอบถามว่า จำเลยทราบว่า การที่จำเลยขับรถออกไปโดยไม่ชำระค่ายางรถ และไม่เคยติดต่อผู้เสียหายจนกระทั่งถูกจับกุมนั้น จำเลยมีพฤติกรรมจะเปลี่ยนยางรถโดยไม่ชำระราคามาแต่ต้นและมีเจตนาทุจริต

- ๔ -

ใช้กลุ่มขายหลอกหลวงให้ผู้เสียหายส่งมอบบัญชีรายรับให้แก่จำเลย เห็นว่า ผู้เสียหายกับจำเลยไม่เคยรู้จักกันมาก่อนและเพิ่งพบกันเป็นครั้งแรกในวันเกิดเหตุ เนื่องจากจำเลยนำรถกระ化ไปเปลี่ยนยางรถทั้งสี่สีสันโดยตกลงซื้อขายกันในราคาก่อตัว ๘,๐๐๐ บาท เม็ข้อเท็จจริงได้ความว่าในขณะที่นายวัชระเปลี่ยนยางรถแก่จำเลยนั้น ทั้งจำเลยและนายบุญมาจะเฝ้าดูอยู่ตลอด ส่วนนายบุญมาสอบถามนายวัชระเกี่ยวกับยางรถสีน้ำเงิน เมื่อนายวัชระนำรถกระ化ไปจอดไว้หน้าร้านแล้ว นายบุญมายังสอบถามถึงเรื่องดังกล่าว อีก ก็หาเป็นข้อพิรุธที่จะแสดงว่า จำเลยมีพฤติกรรมร่วมกับนายบุญมาใช้กลุ่มขายทำที่เป็นชื่อยางรถจากผู้เสียหายโดยมีเจตนาทุจริตที่จะไม่ชำระราคาตามที่ตั้งแต่ต้นไม่ ข้อสำคัญอันเป็นเหตุให้เปิดโอกาสแก่จำเลยในการขับรถกระ化ดังกล่าวออกจากร้านได้ โดยง่ายก็เนื่องจากนายวัชระถอยรถออกไปจอดหน้าร้านโดยมีได้ดับเครื่องยนต์แล้วนำกุญแจรถไปมอบแก่ผู้เสียหายเพื่อให้จำเลยชำระราคาแก่ผู้เสียหายก่อนมอบกุญแจรถคืนแก่จำเลยอันเป็นกรณีทำที่หละหลวยของนายวัชระเอง พฤติกรรมเช่นนี้กลับแสดงว่า ขณะตกลงซื้อขายยางรถระหว่างจำเลยกับผู้เสียหาย จำเลยไม่มีเจตนาที่จะใช้กลุ่มขายหลอกหลวงให้ผู้เสียหายส่งมอบบัญชีรายรับทั้งสี่สีสันโดยไม่คิดจะชำระราคาแต่ต้น ดังนั้น

(๓๑ พ.)

สำหรับศาลใช้

- ๕ -

กรรมสิทธิ์ในยางรถทั้งสี่สันย้อมโวนไปยังจำเลยซึ่งเป็นผู้ซื้อตั้งแต่เมื่อได้ทำสัญญาซื้อขาย

และกำหนดเป็นทรัพย์เฉพาะสิ่งแล้วตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๕๘

และมาตรา ๔๖๐ วรรคหนึ่ง แม้หากจะฟังข้อเท็จจริงว่า จำเลยยังมิได้ชำระราคาแก่ผู้เสียหาย

ดังที่โจทก์นำสืบ ก็เป็นมูลคิดีผิดสัญญาในทางแพ่งเท่านั้น หมายความว่าความผิดทางอาญาฐาน

ลักษณะดังที่ศาลมั่นตั้งวินิจฉัยไม่ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิพากษากลับให้ยกฟ้องมานั้น

ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน.

นายชาติชาย อัครวิบูลย์

นายธงชัย เสนามนตรี

นายสันต์ชัย ล้อมณีพรัตน์

